

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1779/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118388550
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118388550.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: E. B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX U., zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 36 588 725, proti povinnej: H. B., nar: XX.XX.XXXX, H. XXX/XX, XXX XX U. zast.: JUDr. Melánia Knopová, MBA, advokátka, Štúrova 20, 040 01 Košice o vymożenie 15.194,81 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karol Mihal, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 34, 040 01 Košice, pod sp. zn. 114EX 443/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/1779/2018 zo dňa 07.05.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2018 domáhal od povinnej vymożenia pohľadávky vo výške 15 194,81 Eur na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 15Cb/15/2006 zo dňa 02.04.2014. Vykonaním exekúcie súd poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, so sídlom Moyzesova 34,040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 114EX 443/2018.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 07.05.2019 rozhodnutie, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení konštatoval nedôvodnosť jej návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v účinnom znení. Skutočnosti ňou uvádzané nepokladal za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinná sa neopierala o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinnej voči oprávnenému. K tvrdeniam povinnej o zániku pohľadávky oprávneného po vydaní exekučného titulu, ku ktorému malo dôjsť jednostranným zápočtom uviedol, že v zmysle § 61e Exekučného poriadku sa po začatí exekúcie na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému neprihľadne, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade na jednostranné započítanie pohľadávky povinným zo dňa 23.12.2018 súd nemohol prihliadnuť, nakoľko uvedené započítanie nastalo až po začatí exekúcie, ktorá začala dňa 10.12.2018 doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie a že samotný podací lístok nepreukazuje doručenie jednostranného započítania oprávnenému. Úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Na základe Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Co/262/2018 zo dňa 25.09.2018 nemožno jednostranne započítať pohľadávku povinného voči oprávnenému, nakoľko

vo výrokovej časti uznesenia súd priznal povinnému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, ale v danom uznesení nie je špecifikovaná výška trov, ktoré by bol oprávnený zaviazaný zaplatiť povinnej, v dôsledku čoho nejde o rozhodnutie, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu. O uvedenej výške trov konania, ktorá bola povinnej priznaná rozhodol Okresný súd Košice II., a to uznesením č. k. 15C/15/2006-807 zo dňa 09.01.2019. V uvedenom prípade však rovnako neprihliadol na jednostranné započítanie pohľadávky povinnej voči oprávnenému zo dňa 23.12.2018, nakoľko rozhodnutie sa nestalo exekučným titulom z dôvodu sťažnosti podanej voči nemu. Zároveň uviedol, že aj v prípade keby sa uvedené rozhodnutie stalo exekučným titulom, pohľadávky oprávneného a povinného by sa stretli až po vykonaní jednostranného započítania a týmto právnym úkonom nemožno započítať pohľadávky, ktoré vzniknú v budúcnosti, ale len pohľadávky, ktoré sa v dobe vykonania započítacieho úkonu stretli.

3/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť povinného, ktorý v nej uviedol, že navrhuje zmeniť uznesenie v prvom výroku tak, že návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie minimálne v časti započítania sumy 10 809,32 Eur, tak ako to vyplýva z exekučného titulu, a to uznesenia Okresného súdu Košice II. sp. zn. 15C/15/2006 zo dňa 09.01.2019 a druhý výrok napadnutého uznesenia zmenil tak, že oprávnenému neprizná nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Ďalej uviedol, že bližšie dôvody sťažnosti predloží konajúcejmu súdu v lehote 5 dní.

4/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinnej ako zjavne nedôvodnú a neobsahujúcu povinné náležitosti podľa § 243 CSP zamietnuť. Podaná sťažnosť obsahuje iba údaj o tom, kto ju podáva, označenie rozhodnutia, proti ktorému sťažnosť smeruje a čoho sa povinná domáha, no neobsahuje žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť napadnuté uznesenie alebo postup súdu považované za nesprávne. I keď povinná v sťažnosti uviedla, že dôvody sťažnosti budú doplnené v lehote do 5 dní, z dostupného elektronického súdneho spisu vyplývalo, že povinná žiadne doplnenie nikdy nepodala. Podávanie tzv. bianco sťažností bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov, pokiaľ tieto nie sú doplnené v zákonnej 15-dňovej lehote na podanie sťažnosti, je podľa Civilného sporového poriadku s ohľadom na ust. § 243 a § 244 CSP neprípustné. Z obsahu podanej sťažnosti je zrejmé, že sa jedná o tzv. bianco sťažnosť, ktorá neobsahuje žiadne dôvody a teda neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované podľa § 243 CSP a z tohto dôvodu nemôže byť ani predmetom meritórneho preskúmania, keďže objektívne pre úplnú absenciu dôvodov sťažnosti ani nie je čo preskúmať. Pre úplnosť dodal, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, vyšší súdny úradník správne a úplne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a v odôvodnení sa dostatočným, zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom vyrovnal so všetkými podstatnými argumentmi povinnej, keď dospel k správnejmu záveru, že k zániku vymáhanej pohľadávky započítaním v zmysle § 61e Exekučného poriadku nemohlo dôjsť. Keďže povinná žiadnym spôsobom nepreukázala, aby jej v čase jednostranného započítania ku dňu 23.12.2018 patrila konkrétna pohľadávka priznaná právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, na podklade ktorého je možné viesť exekúciu, ani nepreukázala, že svoj jednostranný zápočet ako hmotnoprávny úkon doručila oprávnenému, teda žiadnym spôsobom nepreukázala vznik právnej skutočnosti, na základe ktorej malo dôjsť k zániku vymáhanej pohľadávky, vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne návrh povinnej ako nedôvodný zamietol.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postupu alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

9/ Sťažnosť, ktorú povinná podala v lehote, ale ju neodôvodnila, sudca považoval za nedôvodnú. Podľa § 246 CSP sa ustanovenia o odstraňovaní väd podania pri sťažnosti nepoužijú. Lehota na

podanie sťažnosti v zmysle ustanovenia § 242 CSP je 15 dní od doručenia uznesenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti. Povinnej bolo uznesenie vyššieho súdneho úradníka, ktorým jej návrh na zastavenie exekúcie zamietol, doručené dňa 09.05.2019. Posledný deň lehoty na podanie sťažnosti tak pripadol na deň 24.05.2019. Povinná sťažnosť bez odôvodnenia podala dňa 24.05.2019, teda v posledný deň zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Na základe uvedeného sudca uvádza, že aj keby povinná súdu doložila doplnenie sťažnosti o dôvody, súd by ich ako podané po lehote neakceptoval, pretože by tým došlo k predĺženiu lehoty na podanie sťažnosti v rozpore so zákonom (CSP). Pretože povinná neuviedla z akých dôvodov považovala rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, príp. jeho postup za nesprávny, sudca považujúc napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka za správne, jej sťažnosť v zmysle § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

10/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

11/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

12/ Nakoľko si oprávnený náhradu trov konania v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej neuplatnil, súd o nich rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.